

Abstrakt

Práce srovnává vztah Andreje Babiše a Emmanuela Macrona. V první části porovnává jejich vstup na politickou scénu pomocí Genetického modelu od Angela Panebianca. Oba politici, Babiš a Macron, se snažili prezentovat svá politická hnutí jako vzniklá zdola nahoru, avšak ve skutečnosti šlo o proces šíření od vedení k periferiím. Babišovo *ANO* je financováno přímo jím samým a z jeho podnikatelského koncernu, což ho legitimizuje interně, zatímco Macronovo *En Marche!* se spoléhá na dárcy, což jej legitimizuje externě. Oba politici projevovali situační charisma při vstupu na politickou scénu což sehrálo klíčovou roli v růstu jejich politických hnutí. Za použití Teorie stranické rodiny od Klaus von Beymeho srovnávám ideologie obou politiků, kteří sdílejí určité liberální prvky, zejména v ekonomických otázkách. Oba politici prosazují řízení státu jako firmy, odmítají označení pravice nebo levice a preferují odborná řešení před politickými. Odmítají politické nálepky a odmítají se přiřazovat k jednomu ideologickému spektru. Identifikujeme tedy prvky technokracie a populismu. Zatímco Macronův postoj zůstává konzistentní, Babiš své postoje mění. Největší rozdíly však nalezneme v postojích k Evropské unii jako členů frakce *Renew Europe*. Zatímco Babiš vykazuje ambivalentnost ve svých postojích k evropské integraci a klíčovým politikám, Macron je pevným zastáncem hlubší evropské integrace a společné evropské politiky. Tyto rozdíly odhalují silnou neshodu a nekompatibilitu mezi jejich evropskými postoji.